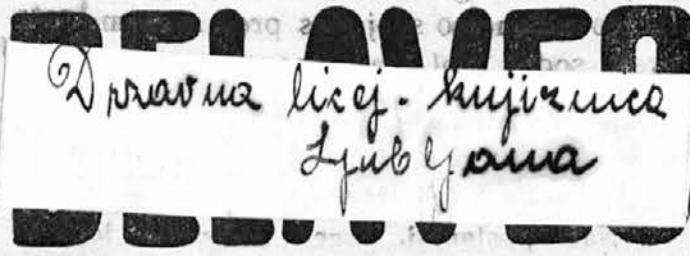

MARIBORSKI

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6⁵⁰ mesečno, četrtletno K 19⁵⁰.

Če pride naročnik sam v uredništvo po list: Mesečno K 6[—]. — Inserati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Barbari.

Menda ta beseda ni nikjer tako udomačena, kakor pri Italijanih. Italijanu je vsak neitalijan »un barbaro« t. j. barbar. Poleg »barbaro« je samo še psovka „ščavo“ nekaj poseben priimek za nas. Italijani si namreč domišljajo, da so oni najbolj kulturni narod, da so dediči stare rimske kulture in zato so prišli na misel, da morajo to svojo kulturo nesti v svet med druge narode in da morajo obnoviti ono staro rimsko državo (imperij) ki je nekoč obsegala ves tedaj znani svet do Anglije in Belgije, do Donave in Karpatov in do Črnega morja. Predno bodo Italijani to delo izvršili in podjarmili nas »barbarske narode«, da nam prineso svojo kulturo, bo seveda steklo še mnogo vode v morje in še mnogo polente v italijanske želodce. Taki junaki kot so Italijani, ki niti svoje zemlje niso znali braniti, pač ne bodo z mečem dobili sveta. Še manj ga bodo pridobili s kulturo, kajti v primeri z njimi smo mi „barbari“ res kulturni ljudje.

Treba pa je, da mi povzdignemo svoj glas proti barbarstvu, ki so ga oni zagrešili nad našimi vojnimi ujet-

niki. To nečloveško barbarstvo vpije do neba in bije v obraz evropski kulturi. Velika večina naših ujetnikov se je udalo po polomu, ker so mislili, da je vojna končana in da so Italijani naši zavezniki. Poročila naših ujetnikov pa govore o nečloveškem postopanju, ki so ga morali naši fantje pretrpeti od prvega dneva do danes. Za naše ljudi so bili izbrani nalašč najslabši prostori, večinoma so prebivali na prostem ali v kakem močvirju, hrana je bila neznosna, postopanje brezobzirno, mučenje barbarsko, tako, da je vse to uničilo tisoč in tisoč naših ljudi. To se je godilo ob času, ko so italijanski zastopniki v Parizu v imenu svoje kulture zahtevali naše dežele.

To kar se je godilo v Italiji z našimi ujetniki, je svetovna sramota. Mnogo naših fantov je tam pomrlo in ti, ki se vračajo, umirajo zdaj doma. Znanih je že več slučajev, da je prestano trpljenje položilo v grob naše ljudi kmalu po povratku v domovino. In ti italijanski „barbari“ so celo lagali našim ujetnikom, da jih ne morejo spustiti domov, ker naša vlada tega ne zahteva. S tem so hoteli naše ujet-

nike nahujskati proti državi. In vendar je to bila nesramna italijanska laž, ker je znano iz poročila dr. Rybara, da so naši delegati neprestano zahtevali, da se morajo vrniti naši ujetniki domov — a Italijani tega niso pustili.

V Maribor prihajajo zdaj dan na dan transporti teh strašnih žrtev italijanskega barbarstva. Izgledajo kakor sence nekdanjega življenja, blede, bolehn, sestradani, premraženi, slabo oblečeni, en sam pogled nam priča o groznem delu barbarstva, ki ga je ta »kulturna« država izvršila nad našimi vojaki. Tu naj pride gledat svet vso grozo nedolžnih žrtev, ki so Italiji pripomogle do zmage. In pri tem se spomnimo, kako smo mi med vojno postopali z vsemi ujetniki (ne Avstrijci ampak mi Slovani) in kako smo jim skušali pomagati v trpljenju. O tem bi vedeli bivši vojni ujetniki mnogo povedati. To kar se je zgodilo z našimi ljudmi v Italiji je kulturni zločin, ki spada pred svetovno sodbo.

Ako je tam še sodnik, ki bi pravično sodil, bi moral priznati, da takega barbarstva niti med vojno ni zakrivila nobena država. O barbarstvu, ki ga uganjajo italijanske čete po zasedenih

Usodepolna žigica.

Vi vsi, ki hodite na ples, zabave, plesne venčke, bale lumpov, kostumne plesne itd. ali verujete na usodo? Ali ste kdaj pomislili, kaj se skriva v vseh teh skrivnostih predpustnega življenja, ki omamljajo glavo in srce in hočejo vas prevarati, da ne bi videli čiste resnice? Ne, o vsem tem vi vsi sedaj nimate časa misliti. Vi mislite, da se svet vrti okoli vas in vi se vrtite okoli usode, ki bo prej ali slej . . . Toda kaj bi govorili o tem. Hotel sem vam povedati predpustno zgodbo, ki se je dogodila mojemu prijatelju, ki ni veroval v usodo. In vendar je ena sama vžigica usodepolno posegla v njegovo življenje. Prosim vas, kaj je žigica? Ali ni med najmanjšimi stvarmi na svetu. In vendar: kolikokrat so se otroci igrali z žigicami in so zažgali celo vas! Kaj je bila žigica v prejšnjih časih, ko je bilo vse po ceni! A zdaj je treba iti večasih dolgo po ulicah, predno najdeš prijatelja, da ti prižge cigareto. Tako se časi spreminjajo. Žigica je lahko nič in žigica te lahko stane življenje.

Moj prijatelj toraj, je bil tudi obiskoval ples. Fovsod je bil zraven: pri vseh predstavah, pri vseh koncertih, pri vseh prireditvah. Rekli

bodete: kaj ina to opraviti z žigico. V sedanjih časih, ko nam še ne sveti falska elektrika in je razsvetljava v Mariboru tako negotova stvar — je žigica velike važnosti. Greste n. pr. od prireditve domov, luči ugašajo, na stopnicah je še polno utrujenih plesalcev in plesalk — vsiklik presenečenja, ogorčenja, protesti itd. — toda nekdo užge žigico in vsi — vidijo. Da, vojna nas je naučila skromnosti. Toda vsem nikdar ni mogoče ustreči; kakorkoli je pot po temnih stopnicah nerodna in neprijetna, vendar so tudi taki, ki radi hodijo po njih, kajti misli si ljubi plesalec: ti si se n. pr. seznanil z lepo plesalko, spremljaš jo domov in na stopnicah je naekrat tema. Gardedama je res v bližini, ona protestira proti sedanjim razmeram a ti ne protestiraš nič. Ti rajši primeš roko svoje lepe plesalke in ji pritisneš nanjo tih poljub. Na skrivnem celo hvališ Boga, da je na svetu tak nered. In tako se je zgodilo mojemu prijatelju. Vračal se je in spremljal je — in naenkrat je bila na stopnicah tema. Sklonil se je, lovil je roko in ker je v temi ni dosegel, je trčil z licem na razgret obrazek, čutil je topel dih, iskal je one sladke ustnice, ki jih je prej občudoval s tako zaljubljenimi očmi, dosegel je nekaj, o čemer ni vedel, ali je nosek ali bradica — okoli je bil

šumeč hrum nevšečnih ljudi, ki so protestirali proti temi — a za njega v tem trenutku ni bilo ne ljudi ne stopnic . . . ampak, v tem trenutku je nekdo prižgal žigico — naenkrat se je posvetilo, gnječa okoli njega se je zganila in tisto toplo žareče razgreto lice se je izgnilo, kakor lep sen, ki se ti približa v noči in ga prepodi nenadna svetloba, ker ti je nekdo nenadoma stopil z lučjo v sobo.

Ozrl se je in je videl, da je njegova lepa plesalka že daleč sredi med drugimi ljudmi, ki so pri svitu žigic hoteli proti izhodu in on je stal in je premišljal, zakaj beži vse to, kar se je prej tako sladkosti polno bližalo. In je spoznal usodo. Kajti da ni bilo one usodepolne žigice, bi bil gotovo našel, kar je iskal, kajti poljub na ustnico lepe plesalke je po plesu gotovo najlepši dar, ki ga odnese plesalec s seboj za spomin. In kdo ve, če bi ne bil to začetek one lepe poti ki vodi v cvetoče, večno zelene gaje ljubezni proti obljubljeni deželi svetega zakona, kjer se cedi med in mleko. Tako pa je vse to uničila ena sama žigica. In vi ne verujete na usodo? O vi vsi, ki hodite na plesne itd. premišljajte o tem!

krajih, niti ne govorimo, danes je treba, da povzdignemo svoj glas pred svetom: pred sodni stol kulturnega sveta z barbarskimi morilci naših ujetnikov!

Politični pregled.

Naši poslaniki. Regent Aleksander je podpisal ukaz, s katerim so imenovani sledeči naši poslaniki: Za poslanika v Parizu je imenovan dr. Ante Tresić-Pavičić, za poslanika v Newyorku Ivan Jovanović, za poslanika v Berlinu, dr. Rojc in za poslanika v Tokiju, podpredsednik demokratske zajednice, dr. Ivo Grisogono.

Maksim Gorki o boljševikih. Boljševiški listi poročajo, da nadaljuje Maksim Gorki svojo ostro polemiko z boljševiki. V listu »Novaja Žizn« piše Gorki: »Proletariat ni nikogar odrešil, pa tudi izvojeval ni ničesar. Kakor ni bil proletarijat premagan tedaj, ko ga je držal za vrat carski režim, istotako ni premagan danes buržoazizem, ako ga drži za vrat proletarijat. Ideje se ne dajo premagati s surovo silo. Nesreča je, da se vodi državljanska vojna med kvalificiranimi in navadnimi delavci. Navadni delavci nazivljejo kvalificirane delavce »buržuje«. Kar me najbolj boli, je to, da ni revolucija čisto nič pripomogla k duševnemu preporodu; ona ni niti dvignila, niti poživila socialne zavesti širokih mas. Boljševiki so pijani nepričakovanih zmag, zato gledajo na ljudstvo kot zmagovalci.

Madžarski pogoji. Iz Budimpešte poročajo, da je pripravljena madžarska delegacija podpisati mirovno pogodbo le pod sledečimi tremi pogoji: Plebiscit za vsa sporna ozemlja, prost gospodarski promet med vsemi izgubljenimi pokrajinami in madžarsko državo ter varstvo narodnih manjšin v ozemljih, ki jih Madžarska izgubi. Seveda, ti predlogi in ugovori, kakor svoj čas Nemčiji in Avstriji, tudi Madžarski ne bodo nič pomagali ter bo morala prej ali slej sprejeti tako pogodbo, kakor bo hotel Pariz.

Planinski raj.

Kazinski prostori so izpremenjeni v pravi planinski raj. Takoj, ko greste navzgor po stopnicah, se pred vam odkrije čarobna gorska panorama. Poznamo v njih vrhove našega triglavskega kraljestva. Iz gorske pokrajine se dvigajo v nebo naši znanci, ki so nas tolikokrat gledali iz višav, ko smo hodili pod njihovimi skalami. Nehote človek obstoji in občuduje. Toda treba je naprej, kakor tam v gorah, sicer turist nikamor ne pride. Stopimo na vrh in smo sredi zelenja, kakor da bi stopili v gorski gozd. Vse okoli nas spominja na oni lepi svet, ki leži zdaj pokrit tam daleč pod snegovi in čaka novega poletja. Tu pa se nam zdi, da je že pomlad.

Vstopimo v dvorano. Okoli in okoli je uta pri uti, vse v svežem zelenju in v njih sedeži za gardedame, utrujene plesalke in lene plesalce.

Pot nas vodi v malo končno dvorano: pred nami zažari naše morje in ob njem naš krasni Miramar. Čutimo da smo na jugu, v deželi, kjer rastejo palme in cveto citrone. Okoli in okoli se vrste zeleni koticiki, ki vabijo vsakega gosta, da sede in počije tu ob našem morju.

Cvetlični paviljon pa ponudi vsakemu naše prve pomladanske rože. Ko smo se navžili dišav našega primorskega raja, krenemo na sever in pot nas pripelje v Postojnsko jamo.

To sveto znano krasoto znamo ceniti šele zdaj, ko je v nevarnosti, da jo izgubimo. Na sredi se dviga velik kapnik in okoli njega ogromen kamenit obok, okoli in okoli pa skalnate stene. Svetovno čudo stoji pred nami v svoji pravi podobi.

Spomnimo se onih lepih binškošnih praznikov, ko smo plesali v »glavni dvorani« Postojnske jame. Podzemski duh nas obdaja, prijeten hlad in poltema.

Nehote priznamo veliko spretnost mojstra, ki je prestavil Postojnsko jamo v Maribor. Tako hodimo naprej in gledamo tu krasote svoje zemlje, ki jih uživa turist na svojem potovanju.

Pod spretnim vodstvom našega mojstra Cotiča ima letošnji naš planinski ples res svoj »gorski raj« in je res želeti, da bi si ga ogledali vsi in bi se v njem razveselili ne v pijanem ampak treznem in vznešenem navdušenju nad lepo našo domovino. Na svidenje v planinskem raj!

Dnevne vesti.

Vladni komisar dr. Pfeifer je obolel in ga za časa bolezni nadomestuje v uradu vladni koncipist dr. Milan Makar.

Naši Nemci nas tožijo. »Nova doba« piše: Nedavno je prišel k zastopniku našega zunanega ministrstva angleški poslanik v Beogradu in izjavil, da dobiva od celjskih Nemcev neprestano pritožbe, kako se jim hudo godi, kako so bezpravni in enako. Angleški poslanik je dobil seveda primerno, dejanskim razmeram odgovarjajoče poročilo. Naši nemški sodržavljanji, ki se sicer cede same lojalnosti, na drugi strani pa dobivajo še vedno tajne direktive iz Gradca (kakor n. pr. glede ustanovitve nemške Wirtschafts-partei), bi radi postajali predrzni in upajo našo slovensko upravo v beogradskih krogih očrniti kot krivično in pristransko. Domišljjujejo si tudi še vedno, da jim gre v prej nemških mestih vodilna vloga kakor nekdanj in ker jim je odpadla, se hočejo igrati »bezpravne«. Naj bodo uverjeni, da te predrznosti ne bomo dolgo več mirno gledati.

Mrtve duše. Ker imajo koroški nemški agitatorji premalo sreče z živimi, so se sedaj spravili na — mrtve. Tako so natakneli na vse križe in grobove vovrskega pokopališča nemčurske letake. Agitatorji pa tudi s to svojo agitacijo med mrtvimi niso imeli sreče, opazili so jih namreč živi, ter jih pregnali. V divjem begu so jo udrli proti Velikovcu, med potoma pa so izgubili vse še ostale letake, tako, da je bila vsa cesta od Vovbr do Velikovca posejana z njimi. Toda to še ni bila največja nesreča, v Velikovcu jih je zadel namreč še večja, vjelo jih je tamošnje orožništvo ter jih spravilo na varno, kjer lahko preiščujejo o čudni usodi kupčevalcev z — mrtvimi dušami.

Umetniška razstava. Na planinskem plesu v insceniranem parku »Miramar« razstavi pod vodstvom akad. slikarja, prof. Cotiča, naš mladi mariborski umetnik, gojenec slikarske akademije Ivan Kos, svoje slike, katere bodo tudi na prodaj. Razprodaja se vrši od nedelje dalje. Ker ima razstava v prvi vrsti namen, da se omogoči nadarjenemu mladeniču nadaljni študij, se zavedno mariborsko občinstvo nanjo posebno opozarja. V nedeljo si proti vstopnine 1 K lahko ogledajo razstavo in dekoracije tudi oni, ki se planinskega plesa ne udeležijo.

Prostovoljna požarna bramba in njen reševalni oddelek priredita na pustno soboto dne 14. februarja, v vseh prostorih Götzove pivovarne velik dobrodelni plesni venček. Svira

godba južne železnice ter še dve šrameljski godbi. Za razne druge zabave bode preskrbljeno najboljše.

Zahvala. V priznanje za izredno požrtvovalnost in trud o priliki požarja in o priliki nesreče, ki se je dogodila dan pozneje, je daroval g. tovarnar Halbärt tukajšnji prostovoljni požarni brambi in njenemu reševalnemu oddelku 5000.— K, za kar se mu poveljstvo najpriskrnejše zahvaljuje.

Polovične vozne cene za delavce. Državna posredovalnica za delo objavlja: Polovična vožnja na železnicah, parobrodih in poštinih vozovih je dovoljena glasom min. ukaza vsem delavcem, ki potujejo v svrhu prevzeta nakazanega dela. Tozadevne nakaznice in legitimacije (ki morajo biti opremljene s sliko) izdajajo dotičnim upravičencem podružnice državne posredovalnice za delo po 50 vinarjev.

Uradništvo in draginja stanovanj v Beogradu. Pri finančnem ministru je prosilo veliko število uradnikov, da se denejo na svoja prejšnja službena mesta, ker radi silno dragih stanovanj ne morejo živeti v Beogradu. Cena stanovanj je tako visoka, da se za malo stanovanje zahteva mesečno 800 dinarjev, toliko pa znaša tudi plača višjega uradnika. Uradniki nameravajo vladi predložiti načrt o rešitvi stanovanjskega vprašanja. Uradniki predlagajo, da se lastnikom hiš naloži poseben davek in sicer tako, da bi tisti, ki zahteva za stanovanje 800 dinarjev, ima plačati 700 dinarjev davka, oni pa, ki zahteva n. pr. 200 dinarjev, samo 80 dinarjev davka. Izkupiček od tega davka bi se imel porabiti za sezidanje uradniških hiš in stanovanj.

Glásbena Matica Maribor, orkestralni odsek. V sredo, dne 4. februarja se vrši točno ob 18 30 (6 30) uri v prostorih Maticе, Götzova hiša III. nadstropje, Tegetthoffova ulica, zborovanje vseh članov orkestra. Obenem so vabljeni tudi vsi prijatelji glasbe, ki se zanimajo za uspešno delovanje in obstoj matičnega orkestra. Na dnevnem redu so poročilo odbora, dopolnilne volitve in važne organizatorične zadeve in je dolžnost vsakega interesenta, da se tega zborovanja udeleži; zato prosimo za točno in polnoštevno udeležbo. Po zborovanju se vrši ob 19 30 (7 30) uri redna vaja celega orkestra.

Uvoz v Anglijo. Kot poroča naša priv. trgovska agencija v Londonu trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, je angleška vlada prepovedala uvoz sintetičnih barv, sintetičnih drogerij, optičnih stekel in drugega steklenega blaga, porcelana, optičnih instrumentov in raznih kemikalij. Poleg tega je do nadaljne odredbe zabranjen uvoz hmelja.

Mletje žita ob demarkacijski črti. Ker domači mlini pod demarkacijsko črto niso v stanju zmlati potrebno množino moke, se dovoljuje, da se nosi do preklica žito mlet v Rückov mlin v Ernovž. Da se prepreči zloraba tega dovoljenja, se odreja sledeče: Kdor namerava peljati svoje žito v omenjeni mlin, naj se zglaš pri svojem županstvu ter natančno navode, kako žito in koliko namerava peljati v mlin. Županstva naj vse te prijave vpišejo v poseben izkaz in naj določijo enega ali več ljudi, ki bodo žito peljali čez mejo. Prevoz žita posameznikom ni dovoljen. Za prehod čez mejo sta določena vsak pondeljek in petek ter naj županstva na ta dneva odprejijo pošiljatve svoje občine z zgoraj omenjenim izkazom, ter točno označbo voznikov in konj ter voz k glavni carinarni v Špilju in sicer tako rano, da dosepejo tja najkasneje do 10. ure dopoldne. Od tam grede transporti pod nadzorstvom stražnih organov v Rückov mlin, kjer oddajo žito, prejmejo moko ter se spet vrnejo čez mejo. Vsaka zloraba tega dovoljenja se bo nastrožje kaznovala ter se bo dovoljenja, ako se dogodi kaka nekorektnost, nemudoma preklicalo. Vodja urada: Dr. Lajnsič I. r.

Izdaja usnja. Za javne nameščence, ubožnejše sloje in udeležence pomožnega odseka, je mestni magistrat začasno ustanovil v hiši Kaiserstraße 3 (telovadnica) oddajnico usnja. Ista se bo otvorila prihodnji teden. Najprvo se

bodo izdajali samo podplati, pozneje tudi usnje za podšivanje in za cele čevlje. Izdaja se vrši na podlagi nakaznic, ki se bodo izdale v sredo, četrtek in petek popoldne med 14. (2.) in 16. (4) uro. Da se izogne prevelikemu navalu, mora vsaka stranka, ki hoče sprejeti nakaznico, priti ob 9. uri dopoldan iskat k krušni oddaja Elizabetna cesta 14, soba št. 10, številko, na kar se bo popoldne izvršila odprava strank. Številka je vejavna samo za isti dan. Pri sprejemu številke in pri nakupovanju usnja se mora vedno iskazati z družinsko karto. Nakazano usnje se mora vzeti tekom 8 dni; po preteku tega roka so nakaznice neveljavne. Priporoča se tedaj, nakaznice preskrbeti le pri resnični potrebi. Za izgubljene nakaznice se ne da nikakega nadomestila. Usnje se sme uporabiti le za lastno uporabo, nikakor pa za prekupčevanje. Železnjčarji sprejmejo nakaznice potom predstojnikov njihovega službenega mesta, kateri naj pridejo iskat potrebne tiskovine k krušni oddaji.

Plačilni roki za mestne doklade. V smislu zakona z dne 15. avgusta 1903, št. 37 dež. zak. se splošno naznanja, da so plačilni roki za mestne doklade, najemninske naklade in vodariño od mestnega magistrata Maribor določeni: 1. februarja, 1. maja, 1. avgusta in 1. novembra. Ako se tekom 30 dni po označenem roku ne izvrši plačilo, zaračunajo se zamudne obresti kakor hitro skupna obveznost vplačila za leto 1920 presega znesek K 20.—

Vlom. Danes ponoči so vlomili neznani tatovi v odvetniško pisarno dr. Lpolda ter odnesli dva pisalna stroja. Vlomljeno je bilo od notranje strani. Pisalna stroja nosita znamke »Stoewer« št. 6802 ter »Yost« št. 15/21802. Pred nakupom strojev se svari. Istotako se prosi, da se osebe, ki bi eventualno ponudile omenjene stroje v nakup, izroče prvemu policijskemu stražniku. Kdor najde storilce, ali sploh pripomore k temu, da se stroja zopet najde, dobi lepo nagrado.

Slov. mestno gledališče.

Repertoire tekočega tedna:

Radi obolevosti gdčne Danice Savinove se je moral repertoire prihodnjih dni nekoliko izpremeniti.

V soboto 31. „Gaudeamus“. Uradniška predstava ob znižanih cenah.

V nedeljo 1. pop. „Nioba“ Ljudska predstava „Revček Andrejček“. Izven Ab.

V ponedeljek 2. febr. pop. „Orkan“, (mesto „Matiček se ženi“). Dijaška predstava.

V torek 3. febr. odpade predstava.

V četrtek 5. febr. „Nebesa na zemlji“. Ab. A—23.

V soboto 7. febr. „Hasan Aginica“. Izven Ab. (Novi kostumi in nove kulise).

V nedeljo 8. febr. popoldne „Revček Andrejček“. Ljudska predstava. Zvečer „Tekma“. Uradniška predstava.

V ponedeljek 9. febr. velik koncert prvega jugoslovenskega čelista Jurice Tkalciča, katerega spremlja na glasovirju naš virtuozi Ciril Lišar. Natančen program pozneje.

Razne vesti.

Krištof Kolumb je bil Jud. Dr. Peters trdi v svojem članku v »Trend Magazine«, da Krištof Kolumb ni bil Italijan, ampak Španjolec, rojen v Pantenedra, v provinciji Palacia na Španskem. Njegovo pravo ime je bilo Colon, njegova mati je bila Suanna Fonterosa, pravo židovsko ime. Kolumbova rodbina se je radi preganjanj preselila v Italijo. Cristobal Colon je bil rojen l. 1435. in ne l. 1446., kakor trdijo oni, ki pravijo, da je bil rojen v Genovi. Če bi bil Kolumb pred španskim dvorom priznal, da je Jud, bi se mu njegovi načrti prav gotovo ne bili posrečili, ker je znano, da so ravno takrat na Španskem Jude strašno preganjali. Njegovega stričnika Andreja Colona so obsodili l. 1589. na grmado, ker je simpatiziral s preganjanimi Judi. Judje, in ne zlato, so silili

Kolumba, da je šel iskat nov svet. Znanstveno dobro začrtana vožnja se je porodila v glavah Judov, kajti zemljevide in astronomične tabele so izdelovali oni čas izključno le Judje. Nadzornik, zdravnik in ranocelnik na ladiji so bili Judje, kakor je bil tudi posredovalec med belci in Indijanci — Jud.

Stavka pariških autotaksov. Šoferji pariških autotaksov so stopili 27. t. m. v stavko. Šoferji zahtevajo stoodstotno povišanje dose-danje plače.

Mobilizacija radi poprave nasipov. Ker so vsled lanske povodnji, ki je pokvarila donavske in tisine nasipe v madžarski nižini, najrodovitnejša polja po večini poplavljenjena, je sklenila madžarska vlada, da izvede delno mobilizacijo v svrhu, da dobi na tak način delavce, ki bodo popravili pokvarjene nasipe. — Morda je res, morda pa ni... pravi neka pesem!

Lovska race o racah. Lovske »race« so pač ena najbolj znanih laži, kar jih pozna svet. Vendar jih neka taka lovška zgodba, ki jo je prinesel te dni nek čikaški list, daleč prekaša. Zgodba se glasi takole: »George L. Burton iz Newyorka je strasten lovec na race. Njegova najljubša zabava je lov na race, dasiravno se mu do nedavna še nikoli ni posrečilo, da bi kako race tudi res vstrelil. Ko je nedavno zopet odveslal na nekem jezeru, v državi Newyork na lov na race, se mu je prigodila nesreča, da je med potjo — zaspal. Med tem časom pa, ko je spal, se je izvršila nenadna vremenska izprememba. Jezero je namreč tako hitro zmrznilo, da race, ki so plavale po njem tega niti opazile niso. Ko so zagledale čoln so hotele prestrašene zleteti, toda bile so — primrznjene. Jele so kričati ter tako prebudile spečega lovca, ki je hitro pograbil puško ter pričel streljati. Zadel ni nič, toda race, ki so se streljanja vendarle prestrašile, so napele hipoma vse svoje moči, odtrgale od površine veliko pločo ledu ter zletele z njo v zrak. Ker pa je bila ploča težka, so letele jako nizko, tako, da se je lovcu posrečilo doseči nekega racmana za noge, ter ga odtrgati od ostalih. S tem pa so izgubile race močno oporo; teže niso mogle več zmagati in tako so padle prestrašenemu lovcu naravnost v čoln. Ta jih je potem postrelil ter v splošno začudenje pripeljal domov. Toda njegova slava ni trajala dolgo, ker ni mogel obdržati skrivnosti zase, ampak je kmalu priznal, na kak način je prišel do rac.« — To je prava ameriška lovška »race.«

Zopetno zvišanje železniških tarif v Nemčiji. Nemška železniška uprava je sklenila, da zviša s prvim marcem vozni tarif znova za 100 odstotkov.

Dunajski kliniki groze s stavko. Z Dunaja poročajo, da so sklenili asistenti in zdravniki dunajske klinike, da bodo, če se do 1. februarja ne ugotovi njihovim zahtevam, z istim dnem stopili v stavko, kar bi imelo za posledico, da bi se medicinska fakulteta in bolnice zaprle.

Lichtenstein, najmanjša državica v Evropi, bo postala igralnica — drugi Monte Carlo. Poročilo pravi, da bodo postavili kasino za to v Vaduz, to je, v glavnem mestu, kakor tudi gledališča, restavracije, igralnice ter prodajalne in ga tako transformirali v središče, kjer se bo denar hitro zapravil. Švicarska vlada se temu zoperstavlja, ker se boji, da bi slabo uplivalo na ljudsko moralno v Švici.

Zadnje vesti.

Vsled pomankljivosti točnih zvez z LDU so morala danes izostati najnovejša poročila.

Protiitalijanske demonstracije v Pragi.

Praga, 30. januarja. Okolii 500 jugoslovenskih visokošolcev je priredilo

po mestu demonstrativni obhod proti italijanskemu imperijalizmu. Šli so pred poslopje jugoslovenskega poslaništva kjer je govoril minister Ivan Hribar, ki je izjavil, da bo jugoslovenska vlada vedno branila narodne interese.

Protest katoliške in pravoslavne duhovščine proti Italiji.

Split, 30. januarja. Včeraj je katoliška duhovščina priredila sestanek, pri katerem je bil na poziv dr. Smodlake odposlan monsignor Bulić v meščanski odbor. Pri tej priliki je katoliška duhovščina skupno s pravoslavno sprejela resolucijo nasproti sovražni pohlepnosti Italije.

Avstrijski delavci ne pridejo v Jugoslavijo.

LDU. Dunaj, 30. januarja. Državni tajnik za socialno skrbstvo Hanusch dementira vest dunajskih listov, da pride 40.000 avstrijskih delavcev na delo v Jugoslavijo.

Borzna poročila.

LDU. Dunaj, 30. januarja. Deviza na Curih 4675. Tečaj v prostem prometu: Zagreb 245—260, Praga 320—345, kronski bankovci SHS 225—245.

Curih, 30. januarja. Devize: Na Dunaj 2.05, Prago 6.00, avstrijski bankovci žigosani in nežigosani 2.25.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska „Mariborska tiskarna“, Maribor.

Mala oznanila.

Kupi se v Mariboru detaljna špecerijska trgovina s zalogo in opravo vred ali brez. Ponudbe pod »Špecerijska trgovina 60« na upravo lista. 5—4

Fotogr. aparat 9x12 (Doppelauszug) z dobro lečo in 3 duc. plošč na prodaj. Tegethoffova cesta 22 pri brivcu.

Dne 4. februarja t. l. ob 15. (3.) uri popoldan se proda na

prisilni javni dražbi

eno dobro ohranjeno **motorno kolo** pri hranitelju mehaniku g. D a d i e u, Vetrinjska ulica.

Kupujem izpadle

ženske lase

po najvišji ceni. R i e d l, brivec, Tegethoffova cesta 21, Maribor. 2—2

Pšenični otrobi

v vsaki množini, tudi

cele vagone

se dobivajo pri tvrdki

Ferdo Sert, uvoz in izvoz
Maribor, Koroška cesta 21

Prostovoljna požarna bramba in njen rešilni oddelek v Mariboru.

Na pustno soboto dne 14. februarja 1920 v vseh prostorih Götzove dvorane:

DOBRODELNI PLESNI VENCER!

Več godb! Raznovrstni šotori! Srečolov! Začetek ob 20. (8.) zvečer. Podrobnosti na letakih in lepakih.

Novo došlo!

Oranče

orig. zaboji, 200, 300, 360 kmd., K 4-20, odprti na drobno
K 1-40, 1-80, 2-50 komad.

Citrone

orig. zaboji 300 kom. K 390—, odprti na drobno à kron
1-40 in 2— komad

Mandarini

komad à K 1-50 do 2-20

Ital. riž

Fino stolno **Olje-Sublime** brez okusa

Olivno olje **Bučno olje**

Pristni istrijski
vinski kis

Slaninske heringe

Paradižnikove konzerve

Sladka ogrska

Rosen-Paprika

Kanditi:

Fondans, Dropps, Munte

čajno pecivo

Kava, čaj, kakao

Slivna marmelada

pri

Vinko Hmelak

2-2 Maribor, Stolni trg 6.

V soboto dne 31. januarja in v nedeljo dne 1. februarja v gostilni »Domovina«, Vetrinjska ulica št. 5

klobasna pojedina.

Na obilen obisk vabi

2-2 **Marija Knupleš.**

Restavracija in hotel
pri „Zamorcu“
(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. —
Prostoren vrt.

Za obilen obisk se priporočata
Franc in Pavla Jančer.

Keglalci! Pozor!

Salonsko keglišče „Pri
belem zajcu“, Melje 10

je zopet na novo renovirano in se cenjeni gosti va-
bijo na obilen obisk.

Vabijo se tudi abonenti na brano, celi dan **K 10—.**

Z uljudnim spoštovanjem

Henigman, gostilničar
Melje 10.

V nedeljo dne 1. februarja 1920 se vrši

Ples v dvorani

brez vstopnine in pobiranja v

restavraciji „Maribor“, Grajski trg 1

Začetek ob 16. (4.) uri. — Priporoča se dobra ku-
hinja in pristno vino. 3-3

„IDEAL“

Fran Josipa **Maribor** Vetrinjska
cesta št. 9. ulica št. 16

Svetlolikalnica

Pralnica :: Čistilnica

za ženske in moške obleke.

Vodstvo odlikovano na razstavi v Parizu 1914

Abonma dnevno 10 K

se sprejme

od 1. svečana 1920 naprej

v

restavraciji Maribor, Grajski trg 1

Se prosi za prejšnja naznanila.

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje — kupuje vsako
množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z.
MARIBOR.

Mariborska eskomptna banka

v Mariboru, Tegetthoffova cesta 11

Podružnice: Murska Sobota in Velikovec.

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.